

Kdo ži - je správ-ně, to-mu u - cá - žu Bo - ží spá - su.

R.
[Ž 50 (49), 23b]

Ž 50 (49)

1. „Shromážděte mi mé	sva - té,	* kteří obětí sjednali mou	smlou - vu!“
2. Nebesa zvěstují jeho	spra - ve - dl - nost,	* že sám Bůh je	soud - cem. R.
3. „Nekárám tě pro tvé	o - bě - ti,	* vždyť tvé žertvy jsou stále	pře - de mnou.
4. Nemusím brát býka z tvého	chlé - va	* ani kozly z tvých	o - hrad.“ R.
5. ¶ „Proč odříkáváš má	při - cá - zá - ní	* ¶ a bereš do úst mou	smlou - vu
6. ¶ ty, který nenávidíš	ká - zeň	* a má slova házíš	za se - be? R.
7. Takto jsi jednal, a já mám mlčet? +	Mysлил jsi, že jsem ja - ko ty?	* Usvědčím tě a řeknu ti to	do o - čí!
8. ¶ Kdo přináší obět' chvály,	ten mě ctí,	* ¶ kdo žije správně, tomu ukážu Boží	spá - su.“ R.